

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 373/04-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. decembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Jozefa Sedláka, L., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv vyplývajúcich z čl. 5 ods. 1 písm. c), čl. 5 ods. 3 a z čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2 Tpo 66/2004-16 zo 7. októbra 2004, ako aj predchádzajúcim uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3 Tp 45/2004 z 22. apríla 2004 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť Jozefa Sedláka v časti namietajúcej porušenie jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv vyplývajúcich z čl. 5 ods. 1 písm. c), čl. 5 ods. 3 a z čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2 Tpo 66/2004-16 zo 7. októbra 2004 **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

2. Sťažnosť Jozefa Sedláka v časti namietajúcej porušenie jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv vyplývajúcich z čl. 5 ods. 1 písm. c), čl. 5 ods. 3 a z čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3 Tp 45/2004 z 22. apríla 2004 **o d m i e t a** ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. septembra 2004 doručená sťažnosť (zo 16. septembra 2004) Jozefa Sedláka, L. (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená ďalším podaním sťažovateľa z 10. novembra 2004 vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj namietaného porušenia jeho práv vyplývajúcich z čl. 5 ods. 1 písm. c), čl. 5 ods. 3 a z čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) č. k. 2 Tpo 66/2004–16 zo 7. októbra 2004, ako aj predchádzajúcim uznesením Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3 Tp 45/2004 z 22. apríla 2004 v súvislosti s prepustením sťažovateľa z väzby na jeho dodaním do výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci.

Sťažovateľ bol uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 2 Nt 1697/03 zo 6. decembra 2003 vzatý do väzby podľa § 68 ods. 1 v spojení s § 67 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku s tým, že väzba začala plynúť 3. decembra 2003 o 12³⁰ h a sťažovateľ ju vykonával v Ústave na výkon väzby v Bratislave. Uznesením Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín (ďalej len „ÚJKP OR PZ Trenčín“) ČVS: OUV-765/20-2001 z 5. apríla 2004 boli podľa § 23 ods. 3 Trestného poriadku s poukazom na § 20 ods. 1 Trestného poriadku spojené na spoločné konanie trestné veci sťažovateľa stíhaného ako obvineného uznesením policajného orgánu Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava II ČVS: ORP-324/51-02-13/2003 z 3. decembra 2003 pre pokus trestného činu podvodu podľa § 8 ods. 1 v spojení s § 250 ods. 1 Trestného zákona a iné, uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru Galanta ČVS: OUJP-10/2003 z 8. januára 2003 pre trestný čin porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou podľa § 124 ods. 1, 2 a 3 Trestného zákona, uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru Trnava ČVS: OUV-401/10-1999 zo 17. januára 2000 pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 a 2 Trestného zákona, uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania

Policajného zboru Bratislava IV ČVS: OUV-719/2000 zo 16. novembra 2000 pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 a 2 Trestného zákona a uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru Trenčín ČVS: OUV-765/20-2001 z 5. novembra 2001 pre pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 a 4 písm. b) Trestného zákona s tým, že spoločné konanie bude vykonávať ÚJKP OR PZ Trenčín pod ČVS: OUV-765/20-2001.

Sťažovateľ požiadal o prepustenie z väzby na slobodu. Jeho žiadosti prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne nevyhovel a predložil ju 15. apríla 2004 na rozhodnutie okresnému súdu. Okresný súd uznesením sp. zn. 3 Tp 45/2004 z 22. apríla 2004 prepustil podľa § 72 ods. 2 Trestného poriadku sťažovateľa z väzby k 7. máju 2004, no zároveň nariadil jeho dodanie do výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov uloženého sťažovateľovi trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 2 T 171/99 zo 17. augusta 1999, ktorý nadobudol právoplatnosť 11. marca 2004. Písomné vyhotovenie uznesenia okresného súdu sp. zn. 3 Tp 45/2004 z 22. apríla 2004 bolo sťažovateľovi doručené (ako sám vo svojej sťažnosti uvádza) 7. mája 2004.

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne doručil 31. augusta 2004 okresnému súdu návrh na opätovné vzatie sťažovateľa do väzby podľa § 68 ods. 1 v spojení s § 67 ods. 3 písm. d) Trestného poriadku, a to z dôvodov podľa § 67 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku dôvodiac, že sťažovateľ bol uznesením okresného súdu sp. zn. 3 Tp 45/2004 z 22. apríla 2004 prepustený z väzby 7. mája 2004, pričom bol zároveň dodaný do výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov uloženého mu právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 2 T 171/99 zo 17. augusta 1999. Sťažovateľ výkon trestu odňatia slobody ukončí 7. septembra 2004, pričom dôvody väzby, pre ktoré bol pôvodne vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 2 Nt 1697/03 zo 6. decembra 2003, pretrvávajú.

Okresný súd uznesením sp. zn. 3 Tp 123/2004 z 3. septembra 2004 rozhodol o vzatí sťažovateľa do väzby podľa § 68 ods. 1 v spojení s § 67 ods. 3 písm. d) Trestného poriadku, a to z dôvodov podľa § 67 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku s tým, že: *„Väzba sa začína u obvineného Jozefa Sedláka ihneď po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia*

slobody, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu v Trnave sp. zn. 2 T 171/99 zo dňa 17. 8. 1999 a to dňom 7. 9. 2004 a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby L.“

Sťažovateľ napadol uvedené rozhodnutie sťažnosťou, v ktorej namietal predovšetkým neexistenciu dôvodov väzby uvedených v § 67 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku v jeho prípade, ako aj pochybenie okresného súdu, pokiaľ ide o rozhodnutie z 22. apríla 2004 v časti výroku týkajúcej sa dodania sťažovateľa do výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 2 T 171/99 zo 17. augusta 1999, dôvodiac, že okresný súd nebol príslušný na rozhodnutie o nariadení výkonu uloženého trestu odňatia slobody.

Krajský súd uznesením č. k. 2 Tpo 66/2004-16 zo 7. októbra 2004 sťažnosť sťažovateľa podľa § 148 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Sťažovateľ namietal, že krajský súd uznesením č. k. 2 Tpo 66/2004-16 zo 7. októbra 2004 potvrdil nezákonné uznesenie okresného súdu sp. zn. 3 Tp 123/2004 z 3. septembra 2004 „čím si dôkladne nesplnil svoju zákonnú revíziu povinnosť“, v dôsledku čoho porušil jeho základné práva a slobody označené v sťažnosti.

Okresný súd navyše v konaní o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu uznesením sp. zn. 3 Tp 45/2004 z 22. apríla 2004 podľa § 72 ods. 2 Trestného poriadku prepustil sťažovateľa z väzby k 7. máju 2004, no zároveň nariadil jeho dodanie do výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov uloženého sťažovateľovi trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 2 T 171/99 zo 17. augusta 1999, ktorý nadobudol právoplatnosť 11. marca 2004, aj keď na to nebol príslušný, pretože podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku nariadiť výkon trestu odňatia slobody a dodanie odsúdeného do výkonu trestu odňatia slobody môže iba predseda senátu príslušného súdu, podľa rozhodnutia ktorého sa má vykonať nepodmienečný trest odňatia slobody.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol: „*Krajský súd v Trenčíne uznesením 2 Tp 66/2004 (správne 2 Tpo 66/2004, pozn.) z 7. 10. 2004, pri ktorom bola nedôsledne preskúmaná zákonnosť pretrvávajúcej väzby Jozefa Sedláka, porušil jeho práva čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, (ďalej*

len „ústava“), ako aj v čl. 5 ods. 1 písm. c) v čl. 5 ods. 3 a v čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

Sťažovateľ zároveň žiadal, aby „uznesenie Krajského súdu 2 Tpo 66/2004 z 7. 10. 2004 bolo zrušené v plnom rozsahu a Jozef Sedlák bol prepustený na slobodu.“

Sťažovateľ požiadal taktiež o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. V prílohe svojej sťažnosti predložil ústavnému súdu kópie uznesení okresného súdu a krajského súdu označených v sťažnosti, ako aj kópie ďalších na vec sa vzťahujúcich listín.

II.

2. 1. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením

bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

2. 2. Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 5 ústavy, ako aj práv vyplývajúcich z čl. 5 ods. 1 písm. c), čl. 5 ods. 3 a z čl. 5 ods. 4 dohovoru uznesením krajského súdu č. k. 2 Tpo 66/2004-16 zo 7. októbra 2004 v dôsledku nedôsledného preskúmania zákonnosti jeho väzby.

Z napadnutého rozhodnutia krajského súdu č. k. 2 Tpo 66/2004-16 zo 7. októbra 2004, s prihliadnutím na obsah preskúmaného rozhodnutia okresného súdu sp. zn. 3 Tp 123/2004 z 3. septembra 2004 o vzatí sťažovateľa do väzby podľa § 68 ods. 1 v spojení s § 67 ods. 3 písm. d) Trestného poriadku, a to z dôvodov podľa § 67 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku, ako aj s prihliadnutím na obsah sťažnosti sťažovateľa proti uvedenému rozhodnutiu, je podľa názoru ústavného súdu zjavné, že krajský súd sa zaoberal námietkami sťažovateľa. Z jeho záverov nevyplýva jednostrannosť alebo taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu.

Okresný súd vo svojom uznesení z 3. septembra 2004, ktorým rozhodol o vzatí sťažovateľa do väzby okrem iného konštatoval: „... Z uznesenia Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 2 Nt 1697/03 zo dňa 6. 12. 2003 vyplýva, že obvinený Jozef Sedlák bol týmto uznesením vzatý do väzby podľa § 68 Tr. por. z dôvodu § 67 ods. 1 písm. a, c) Tr. por., pričom väzba sa začala u neho dňom 3. 12. 2003 o 12.30 hod. a vykonávala sa v Ústave na výkon väzby v Bratislave. Dôvodom väzby boli tie skutočnosti, že obvinený sa v mieste trvalého bydliska nezdržiaval, nebolo známe miesto jeho pobytu a preto boli na neho vydané príkazy na zatknutie Okresným súdom v Dunajskej Strede a Okresným súdom v Trnave, pričom bol 3. 12. 2003 zadržaný pri páchaní ďalšej trestnej činnosti. Obvinený sa dopúšťal majetkovej trestnej činnosti, pre ktorú je trestne stíhaný najmenej v 3 okresoch, pričom jednotlivé skutky páchal od r. 1992 až do jeho zadržania. Bol bez pracovného pomeru a nemal pravidelný zdroj príjmov. (...)

Podľa § 67 ods. 3 písm. d) Tr. por. ak bol obvinený prepustený z väzby, môže byť v tej istej veci vzatý do väzby ak odpadne dôvod, pre ktorý bol prepustený z väzby len preto,

že nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody a sú konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú niektorý z dôvodov väzby podľa odseku 1, 2.

U obvineného sú naďalej prítomné dôvody väzby v zmysle § 67 ods. 1 písm. a, c) Tr. por., ako boli konštatované v uznesení o jeho vzatí do väzby Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 2 Nt 1697/03 a existuje dôvodná obava, že v prípade jeho prepustenia z výkonu trestu na slobodu by došlo k zmareniu vyšetrovania tým, že obvinený ujde a bude sa skrývať na neznámom mieste. Obvinený sa dlhodobo dopúšťal majetkovej trestnej činnosti až do jeho zadržania, doposiaľ bol 3-krát súdne trestaný predovšetkým pre majetkové trestné činy, čím je zároveň daná obava z pokračovania v páchaní trestnej činnosti, ktorou si získava prostriedky na živobytie.“

Krajský súd v uznesení č. k. 2 Tpo 66/2004-16 zo 7. októbra 2004, ktorým sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú zamietol, okrem iného uviedol: „... Súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď Jozefa Sedláka opätovne vzal do väzby.

Krajský súd nezistil namietané porušenie zákona v zmysle nepríslušnosti orgánov, ktoré ho dodali do väzby. Podľa § 75 Tr. por. môže byť obvinený zadržaný vyšetrovateľom, alebo policajným orgánom, ak je tu dôvod väzby a pre neodkladnosť veci nemožno rozhodnutie o väzbe vopred zadovážiť. V tomto prípade bolo rozhodnutie o väzbe vydané, teda zadovážené vopred a preto predvedenie obvineného z výkonu trestu do väzby príslušníkmi väzenskej a justičnej stráže neodporuje zákonu. (...)

Z obsahu priloženého trestného spisu vyplýva, že Jozef Sedlák je dôvodne podozrivý z rozsiahlej, prevažne majetkovej trestnej činnosti a preto aj samotné vyšetrovanie je značne komplikované a zdĺhavé. Taktiež jeho predchádzajúci život, z hľadiska jeho trestného registra nedáva záruku, že po prípadnom prepustení na slobodu by nedochádzal do rozporu so zákonom. Preto sú prítomné konkrétne skutočnosti odôvodňujúce obavu, že na slobode by mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti a je teda daný dôvod väzby v zmysle § 67 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Z vykonaných dôkazov zostáva faktom, že v priebehu trestného stíhania nepreberal zásielky orgánov činných v trestnom konaní, nezdržiaval sa na ohlásenom mieste pobytu a že až dva sudy museli vydať príkazy na jeho zatknutie. Pritom vedel, že sa voči nemu trestné stíhanie vedie. Uvedené skutočnosti potvrdzujú, že je prítomná obava, že ujde alebo

sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu. Preto sú prítomné dôvody väzby uvedené v § 67 ods. 1 písm. a) Tr. por. (...)“

Krajský súd taktiež dodal, že po preverení postupu pri nariadovaní výkonu trestu odňatia slobody sťažovateľa zistil, že výkon trestu nenariadoval okresný súd, ale súd príslušný v zmysle § 321 Trestného poriadku, teda Okresný súd Trnava.

Tento záver krajského súdu potvrdzujú aj zistenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v súvislosti s preverovaním podnetov sťažovateľa namietajúcich porušenie zákona v uvedenej veci. Z obsahu listu generálnej prokuratúry sťažovateľovi č. k. XV Pz 552/04-25 z 5. novembra 2004 predloženého sťažovateľom ústavnému súdu vyplývajú tieto zistenia: „... *Konajúc o Vašej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu zistil, že už 25. marca 2004 Okresný súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 Tr. por. nariadil výkon trestu odňatia slobody s nástupom ihneď [§ 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.] v trvaní 4 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do II. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý Vám bol uložený právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu v Trnave zo 17. augusta 1999 sp. zn. 2 T 171/99.*

Neopodstatnená je Vaša námietka, že rozhodol nepríslušný súd. O Vašom prepustení z väzby na slobodu rozhodol príslušný Okresný súd v Trenčíne a o nariadení výkonu trestu odňatia slobody rozhodol príslušný Okresný súd v Trnave. (...) Už skôr nariadil okamžitý výkon trestu odňatia slobody príslušný Okresný súd v Trnave a toto nariadenie orgány Zboru väzenskej a justičnej stráže boli povinné zabezpečiť ihneď po tom, ako nadobudol právoplatnosť výrok uznesenia o Vašom prepustení z väzby na slobodu. (...)“

Sťažovateľ navyše predložil ústavnému súdu v prílohe sťažnosti list riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Želiezovciach sp. zn. ÚVTOS-01/2004 z 19. októbra 2004, v ktorom sa uvádza: „*Na základe Vašej žiadosti boli preskúmané Vaše otázky ohľadom výkonu trestu v tunajšom ústave, ku ktorým Vám uvádzam nasledovné:*

Nástup výkonu trestu vo veci OS Trnava ste mali 07. 05. 2004. Tento trest ste ukončil dňa 07. 09. 2004 prepustením z ÚVTOS Želiezovce a o 03:00 h premiestnením spoločnou eskortou do ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, kde ste boli prepustený ukončením trestu a v ten istý deň vzatý do väzby v inej veci.

K ústavnému lekárovi pred Vaším prepustením ste boli predvedený 02. 09. 2004 a výstupnú prehliadku ste absolvovali 06. 09. 2004.“

Z vyššie uvedených dôvodov sa ústavný súd nedomnieva, že by závery krajského súdu v predmetnej veci (s prihliadnutím na obsah preskúmaného rozhodnutia okresného súdu) bolo možné kvalifikovať ako zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak nezlučiteľné so sťažovateľom označenými ustanoveniami ústavy a dohovoru.

Pretože ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde dospel k záveru, že účinky výkonu právomoci krajského súdu v danom prípade sú zlučiteľné so sťažovateľom označenými právami podľa ústavy a dohovoru, sťažovateľovu sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

2. 3. Pokiaľ sťažovateľ namietol porušenie svojich základných práv aj uznesením okresného súdu sp. zn. 3 Tp 45/2004 z 22. apríla 2004, ktorým ho okresný súd prepustil z väzby k 7. máju 2004, no zároveň nariadil jeho dodanie do výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 2 T 171/99 zo 17. augusta 1999, prihliadal ústavný súd pri predbežnom prerokovaní tejto časti sťažnosti na skutočnosť, že sťažovateľ sa o obsahu písomného vyhotovenia právoplatného rozhodnutia okresného súdu sp. zn. 3 Tp 45/2004 z 22. apríla 2004 dozvedel (ako to vyplýva zo samotného obsahu sťažnosti a pripojených príloh) najneskôr 7. mája 2004.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažovateľ sa na ústavný súd obrátil sťažnosťou zo 16. septembra 2004 doručenou ústavnému súdu 22. septembra 2004, t. j. po uplynutí uvedenej zákonom ustanovenej lehoty dvoch mesiacov.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti v rámci predbežného prerokovania návrhu v zmysle § 25 zákona o ústavnom súde vychádzal zo svojej konštantnej judikatúry, podľa ktorej sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 62/02, III. ÚS 254/04). Jednou zo zákonných podmienok pre jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

V čase, keď sa sťažovateľ domáhal ochrany svojich základných práv a slobôd na ústavnom súde podľa čl. 127 ústavy, už uplynula lehota stanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

2. 4. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodovanie o žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavným súdom v konaní stratilo opodstatnenie, preto sa ňou ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. decembra 2004